

உண்மை to கைசு கைசு to உண்மை

செலீம், கீம், ஈசு, ஈசு, கீசு, கீசு, கீசு, கீசு
நாடுவதற்கு, கூறுவதற்கு, செவிமடுப்பதற்கு, அறிவதற்கு, ஏற்றுக்கொள்வதற்கு, குணப்படுத்துவதற்கு
To seek, to tell, to hear, to know, to acknowledge, to heal

உண்மை to கதை கதை to உண்மை

செலும், கீழ், அழகம், உறவுகளை, பிழைகளை, சுவை கிரீம்
நாடுவதற்கு, கூறுவதற்கு, செவிமடுப்பதற்கு, அறிவதற்கு, ஏற்றுக்கொள்வதற்கு, குணப்படுத்துவதற்கு
To seek, to tell, to hear, to know, to acknowledge, to heal

உண்மை to සත්‍යය සත්‍යය to உண்மை

සෙවීම, කීම, ඇසීම, දැනගැනීම, පිළිගැනීම, සුවපත් කිරීම

බරපතළ මානව හිමිකම් උල්ලංඝනයන් පිළිබඳ සත්‍යය දැන ගැනීමට ඇති අයිතිය හා වින්දිතයන්ගේ ගරුත්වය පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර දිනය මාර්තු 24 වෙනි දින ගෝලීය වශයෙන් සමරනු ලැබේ. එය අතීත අපයෝජනයන්ට ලක් වූ වින්දිතයින් අනුස්මරණය කිරීමේ හා සත්‍යයට හා යුක්තියට ඇති අයිතිය නගාලීමේ දිනයකි. සත්‍යයට ඇති අයිතිය මෙන්ම, මානව හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීමේ හා සහතික කිරීමේ, එලදායී ලෙස විමර්ශන පැවැත්වීමේ හා එලදායී පිළියම් හා වන්දි ලබා දීමේ ආණ්ඩුවේ කාර්යයට හා බැඳීමට මෙම දිනය සම්බන්ධ වේ.

2015 සැප්තැම්බර් - ඔක්තෝබර්වල එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ 30 වෙනි සැසියේ දී සම්මත කරන ලද යෝජනාවක් සමග ශ්‍රී ලංකාවේ සංක්‍රාන්ති යුක්තිය පිළිබඳ කතිකාව යළි පණ ගැන්විණ. අතීත අපයෝජනයන් පිළිගැනීම හා ශ්‍රී ලංකාව තුළ විමර්ශනය කිරීම, නීතිය හමුවට පැමිණවීම, හානිපූරනය කිරීම හා ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම යන කරුණු සම්බන්ධයෙන් ගත් කල ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුවේ අනුග්‍රහාහකත්වය මගින් ඉදිරිපත් කරන ලද එකඟතා යෝජනාව වැදගත් පියවරකි. නීති ප්‍රතිසංස්කරණය හා ඉඩම් ඒවායේ මුල් අයිතිකරුවන්ට මුදා හැරීම වැනි විශ්වාසය ගොඩ නැගීමේ පියවරයන්ට අමතරව ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව ශ්‍රී ලංකාවේ යාන්ත්‍රණ හතරක් එනම් විශේෂ අධිකරණයක්, සත්‍යය, යුක්තිය, සමගි සන්ධානය හා නැවත ඇති නොවීම පිළිබඳ කොමිෂන් සභාවක්, අතුරුදහන් වූ පුද්ගලයන් පිළිබඳ කාර්යාලයක් හා හානිපූරනය කිරීමේ කාර්යාලයක් පිහිටුවීමට පොරොන්දු වී තිබේ. මේවා ශ්‍රී ලංකාවේ සමගි සන්ධානය සඳහා වන තීරණාත්මක පියවර වන අතර සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.

2016 ශ්‍රී ලංකාවට හා ශ්‍රී ලාංකිකයින්ට වැදගත් වසරක් වනු ඇත. නව ශ්‍රී ලංකාවට පොරොන්දු රාශියක් තිබේ. බෙහෙවින් අවශ්‍ය සමගි සන්ධානය ඇතිකර ගැනීමට අවස්ථාවක් ලබා ගැනීමට නම් අතීත අපයෝජනයන් පිළිගැනීම හා සැලකිල්ලට ගැනීම හා ප්‍රතිසංස්කරණ හඳුන්වා දීම ඉතා වැදගත් වේ.

මෙම චිත්‍ර ප්‍රදර්ශනය විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය (CPA) හා විහව් සෞන්දර්ය කලා ඇකඩමිය (VAFA) විසින් කලා මාධ්‍ය හරහා සංක්‍රමණීය යුක්තිය ගවේෂණය කිරීම සඳහා පවත්වනු ලබන ඒකාබද්ධ සහයෝගිතා ක්‍රියාකාරිත්වයකි. 2016 පෙබරවාරිවල දී වන්දුගුප්ප තේනුවර හා හවානි ෆොන්සේකා විසින් පවත්වන ලද, ශ්‍රී ලංකාව මුළුල්ලෙන් පැමිණි නැගී එන කලා ශිල්පීන් දාහතර දෙනෙකු සහභාගි වූ තේවාසික වැඩමුළුවක දී සංක්‍රාන්ති යුක්තිය හා ශ්‍රී ලංකාවට එහි ඇති අදාළත්වය පිළිබඳව සාකච්ඡා හා විවාද කරනු ලැබිණ. ඉන් අනතුරුව කලා නිර්මාණ නිෂ්පාදනය කරන ලද අතර ඒවා මෙම ප්‍රදර්ශනයේ දී ප්‍රදර්ශනය කෙරේ. ප්‍රදර්ශනය බරපතළ මානව හිමිකම් උල්ලංඝනයන් පිළිබඳ සත්‍යය දැන ගැනීමට ඇති අයිතිය හා වින්දිතයන්ගේ ගරුත්වය පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර දිනය වන මාර්තු 24 වෙනි දින ආරම්භ වේ. මෙම දිනය සහ එය සංකේතවත් කරන දෙය ශ්‍රී ලාංකිකයින්ට අතීතය පිළිගැනීමේ හා සත්‍යය, යුක්තිය, හානිපූරනය කිරීම හා නැවත ඇති නොවීම ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ අවශ්‍යතාව පිළිබඳව සිත් කා වදින සිහිපත් කිරීමක් වෙයි. සංක්‍රමණීය යුක්තිය පිළිබඳ තේමාව වටා වන කලා නිර්මාණ හා සාහිත්‍යය නිර්මාණ සංක්‍රාන්ති යුක්තිය පිළිබඳ සාකච්ඡාවන් ව්‍යාප්ත කරනු ඇතැයි ද ආවර්ජනය, ප්‍රතිකර්මය හා ප්‍රතිසංස්කරණය සඳහා අවකාශයක් සපයනු ඇතැයි ද අපි බලාපොරොත්තු වෙමු.

உண்மை to கதை கதை to உண்மை

நாடுவதற்கு, கூறுவதற்கு, செவிமடுப்பதற்கு, அறிவதற்கு, ஏற்றுக்கொள்வதற்கு, குணப்படுத்துவதற்கு

முழுமையான மனித உரிமை மீறல்களின் உண்மைக்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கௌரவத்திற்குமான உரிமைக்கான சர்வதேச தினம் உலகளாவியரீதியில் மார்ச் 24 அன்று நினைவுகூரப்படுகின்றது. இது, கடந்த காலத் துஷ்பிரயோகங்களினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் அத்துடன் உண்மைக்கும், நீதிக்குமான உரிமையை முன்னேற்றுவதையும் நினைவுகூருவதற்கான தினமொன்றாகும். மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் மற்றும் அவற்றுக்கு உத்தரவாதமளிப்பதற்கும், பயனுறுதிவாய்ந்த விசாரணைகளை நடத்துவதற்கும், அத்துடன் பயனுறுதிவாய்ந்த தீர்வுக்கும், இழப்பீட்டுக்கு உத்தரவாதமளிப்பதற்கும் அரசாங்கத்தின் கடமைக்கும், கடப்பாட்டுக்குமான இணைப்பினை உண்மைக்கான உரிமை கொண்டுள்ளது.

2015 செப்ரெம்பர்-ஒக்டோபரில் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் 30ஆவது அமர்வின் தீர்மானத்தினை ஏற்றுக்கொண்டதோடு, இலங்கையில் நிலைமாற்ற நீதிக் கருத்தாடல் மீள்-சக்தியீட்டப்பட்டுள்ளது. இலங்கை அரசாங்கத்தினால் இணை-அனுசரணை வழங்கப்பட்ட ஒருமைப்பாட்டுத் தீர்மானமானது, இலங்கையினுள் கடந்த காலத் துஷ்பிரயோகங்களை அங்கீகரிப்பதையும், அத்துடன் விசாரிப்பதையும், வழக்குத் தொடுப்பதையும் மறுசீரமைப்பதையும் மற்றும் சீர்திருத்துவதையும் பொறுத்தளவில் முக்கியமானதொரு நடவடிக்கையாகும். சட்டவாக்கத்தைச் சீர்திருத்துவது மற்றும் உரிமையாளர்களுக்கு காணிகளை விடுவிப்பது போன்ற தன்னம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு மேலதிகமாக, ஒரு விசேட நீதிமன்றம், உண்மைக்கும், நீதிக்கும், நல்லிணக்கத்திற்கும் மற்றும் மீள்-நிகழாமைக்கும் ஓர் ஆணைக்குழு, காணாமல் போனோர் பற்றிய அலுவலகம் மற்றும் இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகம் என இலங்கையில் நான்கு பொறிமுறைகளைத் தாபிப்பதென வாக்களித்திருந்தது. இவை இலங்கையில் நல்லிணக்கத்திற்கான பாதையில் முக்கியமான நடவடிக்கைகள் என்பதுடன், முழுமையாக அமுல்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.

இலங்கைக்கும், இலங்கையர்களுக்கும் 2016ஆம் ஆண்டு ஒரு முக்கியமான ஆண்டாகத் திகழும். ஒரு புதிய இலங்கைக்கு வாக்குறுதிகள் பலவாகும். கடந்த காலத் துஷ்பிரயோகங்களை அங்கீகரிப்பதும் அத்துடன் கணக்கிடுவதும் மற்றும் அதிகளவு அவசியப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்குமான ஒரு சந்தர்ப்பமொன்றை நல்லிணக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது முக்கியமானதாகும்.

இந்த ஓவியக்கண்காட்சியானது, கலை என்னும் ஊடகம் வாயிலாக நிலைமாற்ற நீதியை ஆராய்வதற்கு மாற்றுக் கொள்கைக்கான நிலையத்தினதும் (CPA), விபவி நுண்கலை கழகத்தினதும் (VAFA) இணை கூட்டுமுயற்சியொன்றாகும். சந்திரகுப்த தேனுவர்வினாலும், பவானி பொன்சேகாவினாலும் 2016 பெப்ரவரியில் நடத்தப்பட்ட வதிவிடச் செயலமர்வொன்றில் இலங்கைக்கான நிலைமாற்ற நீதியினதும், அதன் தொடர்பினதும் கருத்துருவையிட்டும், அதைத் தொடர்ந்து இக்கண்காட்சியில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள கலையம்சங்களின் தயாரிப்பு தொடர்பாகவும், இலங்கையில் வாழும் பதின்நான்கு வளர்ந்து வரும் கலைஞர்களின் கலந்துரையாடலும், விவாதமும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. முழுமையான மனித உரிமைகள் மீறல்களின்போது உண்மைக்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கௌரவத்திற்குமான உரிமைக்கான சர்வதேச தினமான 2016 மார்ச் 24 அன்று, கலைக்கண்காட்சி ஆரம்பமாகின்றது. கடந்த காலத்தை அங்கீகரிப்பதற்கான அவசியத்தைப்பற்றியும், உண்மையையும், நீதியையும், இழப்பீட்டினையும், மீள்நிகழாமையையும் முன்னேற்றுவதையிட்டு இலங்கையர்களுக்கு இத் தினமும், அது எதை அடையாளப்படுத்துகின்றது என்பதும் உறுத்தக்கூடிய நினைவுட்டலொன்றாகும்.

நிலைமாரும் நீதி தொடர்பான கருப்பொருளைச் சுற்றியுள்ள கலையும், இலக்கியமும் நிலைமாரும் நீதி மீது கலந்துரையாடல்களை விஸ்தரிப்பதுடன், பிரதிபலிப்புக்கும், தீர்வுக்கும் மற்றும் மறுசீரமைப்பிற்கும் இடமொன்றை வழங்கும் எனவும் நாம் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம்.

உண்மை to கறிய கறிய to உண்மை

To seek, to tell, to hear, to know, to acknowledge, to heal

The International Day for the Right to the Truth concerning Gross Human Rights Violations and for the Dignity of Victims is marked globally on 24th March. It is a day to remember the victims of past abuses and promote the right to truth and justice. The right to truth is linked to governments' duty and obligation to protect and guarantee human rights, to conduct effective investigations and to guarantee effective remedy and reparations.

The transitional justice discourse in Sri Lanka is reenergized with the adoption of the Resolution at the 30th Session of the United Nations Human Rights Council in September-October 2015. The consensus resolution, cosponsored by the Government of Sri Lanka (GOSL), is an important step in terms of recognizing past abuses and the need to investigate, prosecute, repair and reform within Sri Lanka. The GOSL has, in addition to confidence building measures such as reforming legislation and releasing lands to original owners, promised the establishment of four mechanisms in Sri Lanka- a special court, a commission for truth, justice, reconciliation and non-recurrence, an office of missing persons and office for reparations. These are critical steps in the road to reconciliation in Sri Lanka and must be fully implemented.

2016 will be a critical year in Sri Lanka and for Sri Lankans. The promises are many for a new Sri Lanka. Recognizing and reckoning with past abuses and introducing much needed reforms are critical if reconciliation is to have a chance.

This exhibition is a joint collaboration by the Centre for Policy Alternatives (CPA) and the Vibhavi Academy of Fine Arts (VAFA) to explore transitional justice via the medium of art. Fourteen emerging artists from across Sri Lanka discussed and debated concepts of transitional justice and its relevance to Sri Lanka at a residential workshop in February 2016 conducted by Chandraguptha Thenuwara and Bhavani Fonseka, followed by the production of art work that is on display at this exhibition. The exhibition commences on 24th March 2016, the International Day for the Right to the Truth concerning Gross Human Rights Violations and for the Dignity of Victims. This day and what it symbolizes is a poignant reminder for Sri Lankans of the need to recognize the past and promote truth, justice, reparations, non-repetition.

We hope the art work and literature around the theme of transitional justice will expand the discussions on transitional justice and provide a space for reflection, remedy and reform.

Search of Humanity, 2016, Acrylic on Canvas, 80 x 100cm

Backbone, 2016, Tea Bags and Ink on Paper, 30.5x 78 cm

Backbone, 2016, Tea Bags and Ink on Paper, 58 x 40 cm

Backbone, 2016, Tea Bags and Ink on Paper, 30.5x 78cm

Backbone, 2016, Tea Bags and Ink on Paper, 58 x 40 cm

Hide, 2016, Mixed Media on Canvas, 87x 46 cm

Hide, 2016, Mixed Media on Canvas, each 87x 46 cm

Un Throwable Questions and Carport Roads, 2016

1. 106 x 43.5 cm

2. 104 x 43.5 cm

3. 89.5 x 43.5 cm

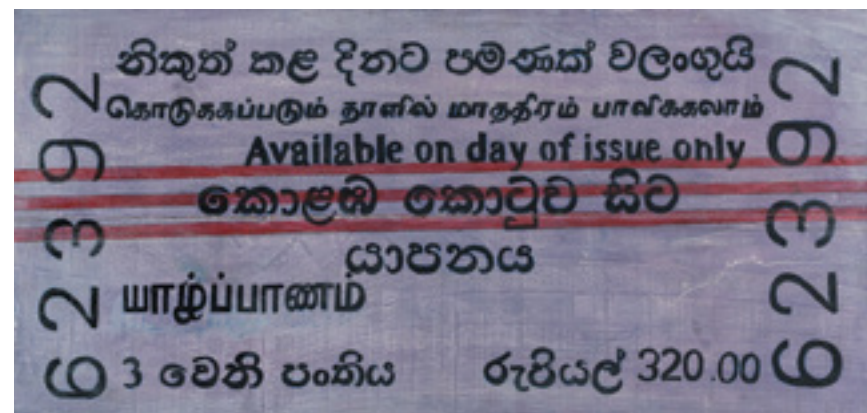
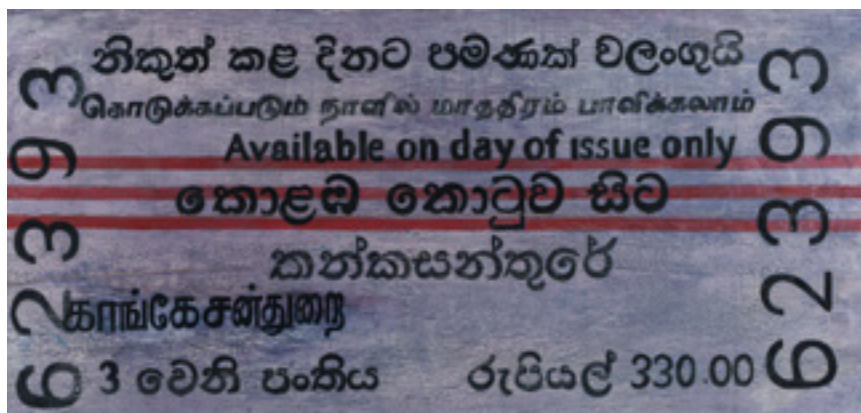
4. 107 x 43.5 cm

5. 106 x 43.5 cm

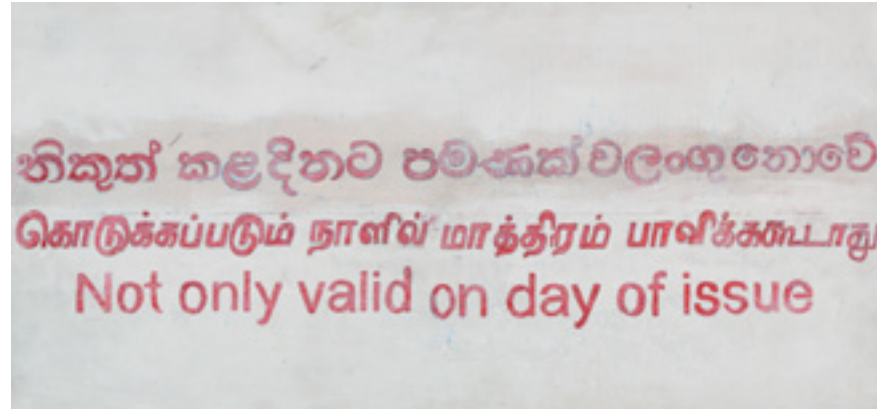

Hidden Date, 2016, Mixed media on Paper, with frame: 116 x 87 cm

Last Train, 2016, Acrylic on Wood, each 30 x 63.5 x 4 cm

Last Train, 2016, Acrylic on Wood, 30 x 63.5 x 4 cm

What is your father? Where is your father? 2016, Acrylic on Canvas, each Triangle 70x 81cm

The Confession of Two Criminals, 2016, Acrylic on Canvas, Each canvas: 91.5 x91.5 cm

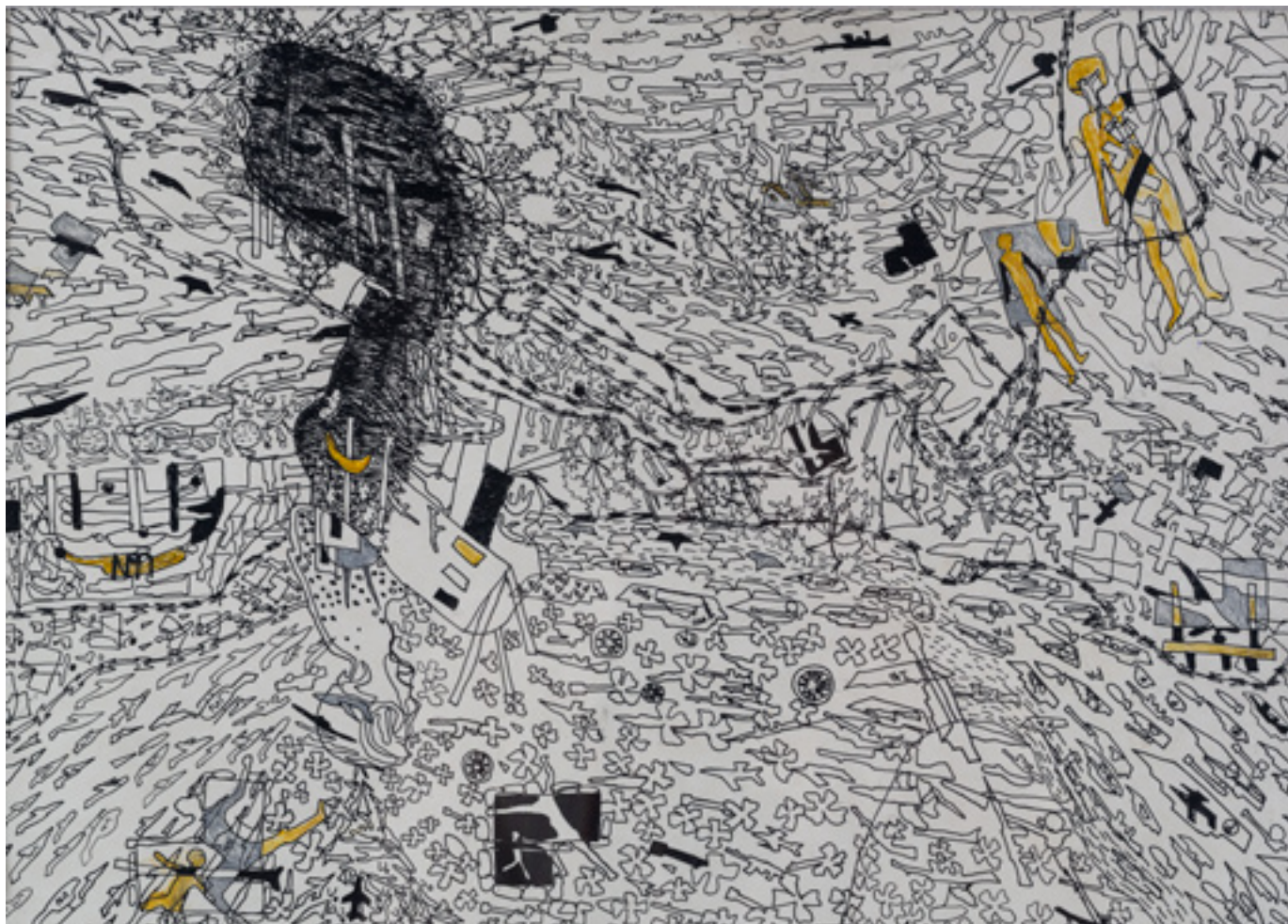

The Stranger, 2016, Acrylic on Canvas, 125x 92 cm

Mastaba, 2016, Acrylic on Canvas, 135 x 102 cm

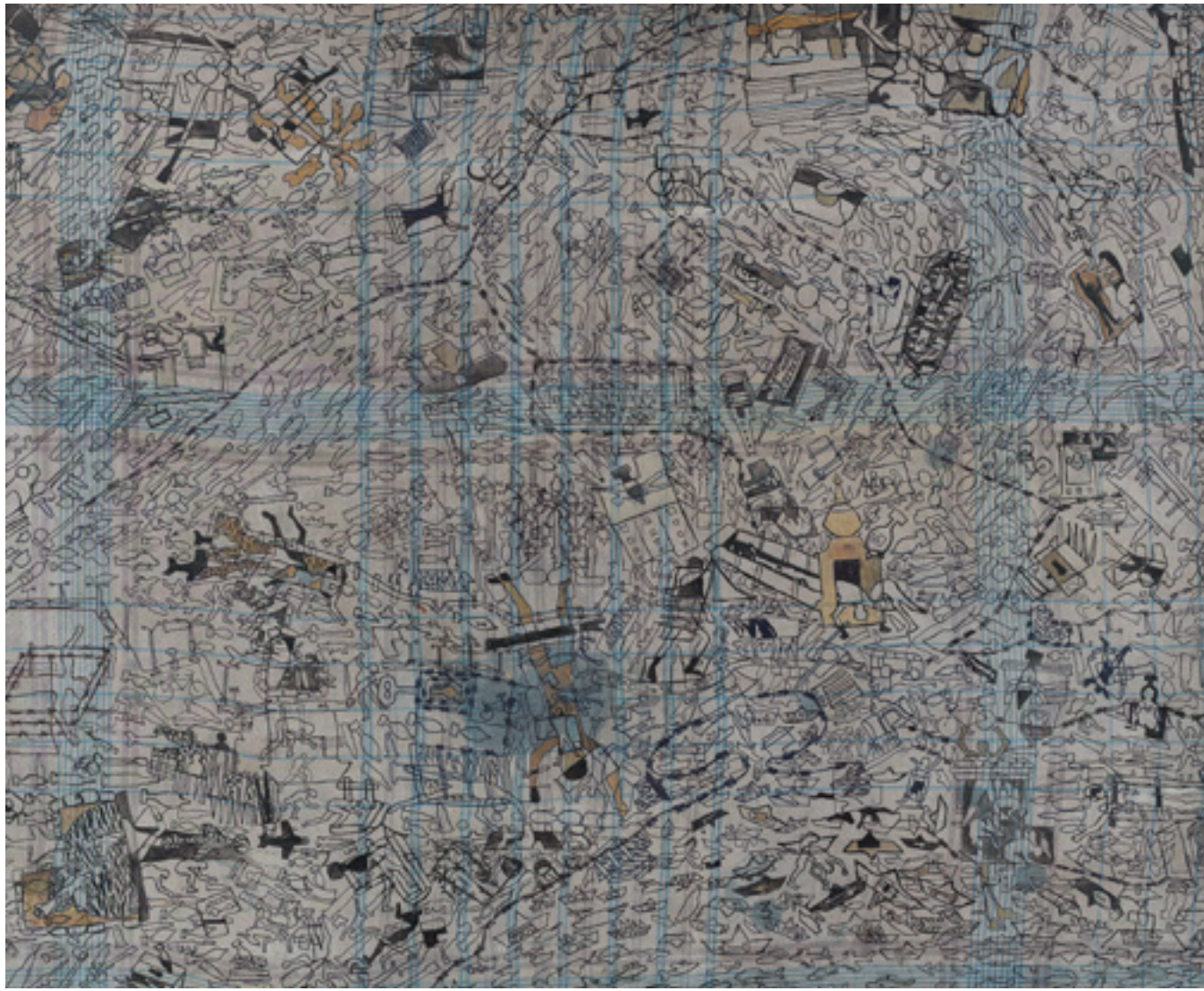
Bunker, 2016, Mixed Media on Paper, 29x41 cm

Mixed Media on Paper, 29x41 cm

Mixed Media on Paper, 29x41 cm

Ink on Sarong, 56.5 x 72.5 cm

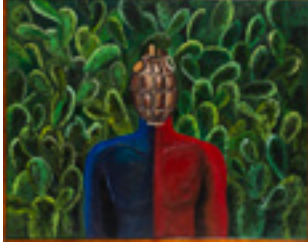

Missing, 2016, Mixed Media, 122.5 x 91.5 x 13 cm

The Girl with a Scale, 2016, Brass and Aluminum, 42 x 25 x 16 cm

உண்மை to கதை
கதை to உண்மை

දහස් ගණනකගේ ජීවිත අහිමි කළ
යුද්ධය.....

උතුරේදී දහස් ගණනකගේ ජීවිත බිලි වෙද්දී
දකුණේදී බෝම්බ වලට දහස් ගණන් ජීවිත
බිලිවී ඇත. ජාතිය කුමක්දැයි ආගම කුමක්දැයි
බෝම්බය පුපුරායාමට පෙර විමසුවේද නැත.
උතුරේදී දකුණේදී අහිමිවූ සියල්ල මනුසන්
ජීවිතයන් ය. වර්ණ කුල හේද ඊට අදාළ වූයේ
නැත. එහෙත් දැන් කාලය ගෙවී ගොසිනි.
නැවත අප කිසිවෙකුට යුධ ගිනි අවශ්‍ය වන්නේ
නැත. කෝ එහෙත් තැන තැන පුපුරාගිය
බෝම්බ වලට මියගිය ආබාධිත වූ දහස් ගණන්
සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් මිනිසුන්, ඔවුන්ගෙන්
රැකුන උන්, කොහෙද දැන් ඔවුන්ගේ ජීවිත,
කෙසේද දැන්, කිසිවෙකුත් බැලූවාද ඒ ගැන
ඔවුන් තවමත් කටු කොහොල් මත මනුෂ්‍යත්වය
සොයනවා විය හැක.

ඉතිහාසයකට අනුව උතුරේදී දහස් ගණනකගේ ජීවිත බිලි වෙද්දී
දකුණේදී බෝම්බ වලට දහස් ගණන් ජීවිත
බිලිවී ඇත. ජාතිය කුමක්දැයි ආගම කුමක්දැයි
බෝම්බය පුපුරායාමට පෙර විමසුවේද නැත.
උතුරේදී දකුණේදී අහිමිවූ සියල්ල මනුසන්
ජීවිතයන් ය. වර්ණ කුල හේද ඊට අදාළ වූයේ
නැත. එහෙත් දැන් කාලය ගෙවී ගොසිනි.
නැවත අප කිසිවෙකුට යුධ ගිනි අවශ්‍ය වන්නේ
නැත. කෝ එහෙත් තැන තැන පුපුරාගිය
බෝම්බ වලට මියගිය ආබාධිත වූ දහස් ගණන්
සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් මිනිසුන්, ඔවුන්ගෙන්
රැකුන උන්, කොහෙද දැන් ඔවුන්ගේ ජීවිත,
කෙසේද දැන්, කිසිවෙකුත් බැලූවාද ඒ ගැන
ඔවුන් තවමත් කටු කොහොල් මත මනුෂ්‍යත්වය
සොයනවා විය හැක.

The war that resulted in the loss of countless
lives...While thousands in the north lost
their lives to the war thousands in the south
succumbed to bomb attacks. The moment
before the explosion there was no inquiry
regarding race or religion. It was human lives
that were lost. Time has passed. There's no
more war. No one wants war. Who inquires
now of the dead, be they Sinhalese, Tamils or
Muslims, who asks of their loved ones, who
asks about the lives of the maimed? Perhaps
everyone is looking for humanity.

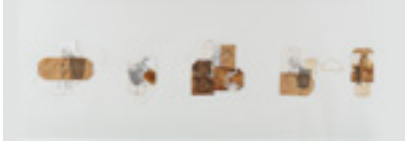

Asanka Manjula (Born in Ratnapura, 1984)

Painter and Art Teacher, Wedamulla Collage, Kelaniya

Bachelor of Visual Arts in Painting, University of Visual & Performing Arts

Recent Exhibition- "Prisoner" an Exhibition of Visual Arts, February 2016,
Exhibited since 2011

අපේ දේශයේ ආදායම උපයා ගැනීමට තේ කම්කරු කාන්තාවෝ ඉතා මහත් වූ සේවයක් කරති. ඔවුන් අතර ගැබ්ණි කාන්තාවන් ද සිටී.

එම නිසා තේ බැග් වලින් අදින ලද මෙම චිත්‍ර කූළින් එම කාන්තාවන්ගේ හැඟීම් සහ වේදනාවන් තේරුම්ගන්න පුළුවන්. ගෙදරටත් රටටත් සම්පතක් වන මොවුන්ගේ පිටේ පමණක් නොව උදරයේ තිබෙන්නේද අපේ දේශයේ සම්පත්ය.

உழைக்கும் வர்க்கத்தினரான எமது தேயிலைத் தோட்டத்தின் பெண்கள் நாட்டிற்கு வருமானத்தை ஈட்டித்தருவோர் வரிசையில் முன்னிலைப் பெறுகின்றனர். இதில் கர்ப்பிணிப் பெண்களும் அடங்குகின்றனர்.

சிரமமான வேலைகளைச் செய்வதைத் தவிர்க்க வேண்டிய காலத்தில் கூட எமது தேயிலைத் தேசத்துக் கர்ப்பிணிப் பெண்கள் கொழுந்து பறிக்கச் செல்கின்றனர். முன்னால் குழந்தைச் செல்வத்தின் பாரம், பின்னால் தேயிலைச் செல்வத்தின் பாரம் என அவள் எத்தனைச் சுமையைத் தான் தாங்குவாள்? அந்நிலையிலும் வீட்டிற்கும் நாட்டிற்குமாக உழைக்கும் எம் பெண்களை நீங்கள் புரிந்து கொண்டு நெருங்கி வர வேண்டுமென்பதற்கான முயற்சியாகவே என் படைப்புக்களை வுநய டியப ஐக் கொண்டு சித்திரமாக வரைந்துள்ளேன்.

Women who work in tea plantations contribute heavily towards our National Income. Among them are women who are pregnant. This painting, done using teabags, therefore seeks to understand the emotions and suffering of such women. They are a boon to both household and nation, and what they carry on their backs and in their bellies are in fact our nation's resources.

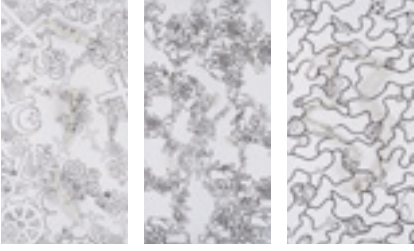
Hanusha Somasundaram (Born in Hatton, 1988)

Painter

Bachelor of Fine Arts in Art and Design, University of Jaffna

Recent Exhibition- Dhaka Art Summit, Bangladesh Shilpakala Academy, Bangladesh, 2016

Exhibited since 2013

මම මගේ චිත්‍රය 'සැඟවීම' ලෙස නම් කරමි. අප ජීවත් වන සමාජය අන්තගාමී ආගමික වියරුවකින් වෙලී ඇති බව මට දැනෙයි. එම ආගමී සියල්ලම සුදු වර්ණයෙන් වැසී ඇත. එහෙත් එම සුදු වර්ණය තුළම සැඟව ගිය ශාන්ත බවේ පිහි තුඩු අපට බිහිසුණු අනාගතයක පෙරනිමිති පෙන්වා දෙයි.

ඉහින්නිරුත්තල් என எனது சித்திரத்தை பெயரிட்டுள்ளேன். சமயங்களால் நாம் வாழும் சமூகம் மூடப்பட்டுள்ளதை நான் அறிவேன். அனைத்து சமயங்களும் வெள்ளை நிறத்தினால் மூடப்பட்டுள்ளன. எனினும் அந்த வெள்ளை நிறத்தில் மறைந்திருக்கும் புனித தன்மை கொண்ட கூர்மையான கத்தி எமக்கு அச்சுறுத்தல் நிறைந்த எதிர்காலத்தை உணர்த்துகின்றது.

I have named my painting 'Sangaveema' (Hide). I feel that our society has been enveloped by an extremist religious insanity. All these doctrines have been covered in white, but beneath this white sheen, hidden, we are shown the coming colours of a terrible future in the form of the knife-tips of peacefulness.

Kalani Menaka Wilson (Born in Colombo, 1989)

Bachelor of Arts (Special) in Art and Design, Sri Palee Campus, University of Colombo

Recent Exhibition- Sri Palee 'WarnaWarsha' at the Lionel Wendt Art Gallery, 2013

Exhibited since 2010

ශ්‍රී ලංකාව තුළ 2016 වර්ෂය දක්වාම සිදු වූ අතුරුදහන් වීම්, සාහසික කිරීම්, ස්ත්‍රී දූෂණ, ළමා අපචාර, ඉඩම් ආරවුල් සඳහා නීතිය ක්‍රියාත්මක වන්නේද වරදකරුවන්ට දඬුවම් ලැබුණේද යන්න කිහිපයක් බඳුන් විය යුතුය. ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂයන්ගේ බලය මත මෙවැනි ගැටලු සඳහා විසඳුම් සොයන යුගයක අසාධාරණයට ලක් වූ ජීවිත ජන මාධ්‍ය හරහා ප්‍රචාරණය වනුයේ දින දසුනකට යෙදූ ඡායාරූපයක් ලෙස පමණක් වීම කනගාටුදායකය.

වසරින් වසර නව දින දර්ශන මුද්‍රණය වීම සාමාන්‍ය සිදුවීමක් වන අතර පවතින දේශපාලන පක්ෂ මගින් තම බලය යොදාගෙන සත්‍යය වසන් කිරීමද සාමාන්‍ය කරුණකි. මෙය සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සියලු ජනතාවට පොදු වූ ගැටළුවක් වන අතර නව දින දර්ශනයක් විලාප දී කෑ ගසන්න. දින දසුනේ මාර්තු 24 වන ජාත්‍යන්තර සත්‍ය දැනගැනීමේ දිනය විශේෂ කර මුද්‍රණය කර ඒ දිනය සැමරීමට හැකි වන සත්‍ය සමාජ අවකාශයක් නිර්මාණය වන තුරු බලා සිටීම බලාපොරොත්තුව වී තිබේ.

Dimuthu Wanniarachchi (Born in Kamburupitiya, 1988)

Painter

Bachelor of Visual Arts in Painting, University of Visual and Performing Arts

Recent Exhibition- “Nawa Kalakaruwo” organized by the George Keyt Foundation, Colombo, 2013

Exhibited since 2010

இலங்கையில் 2016 வரை இடம்பெற்ற காணாமல்போதல்கள், கொலைகள், கற்பழிப்புக்கள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், நிலத் தகராறுகளுக்கு சட்டம் செயற்பட்டதா? குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை வழங்கப்பட்டதா என்பன தொடர்பில் கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. பிரதான அரசியல் கட்சிகளின் அதிகாரத்திற்கு மத்தியில் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை காண்பதில் அநீதிக்குட்பட்ட வாழ்க்கைகள் தொடர்பில் ஊடகங்களில் மாத்திரம் காணக்கிடைப்பது கவலைக்குரியதாகும்.

வருடா வருடம் கலண்டர் அச்சடிக்கப்படுவது சாதாரண நிகழ்வாகும். அதேபோல் அரசியல் கட்சிகள் தமது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி உண்மையை மறைப்பது சாதாரண செயலாகும். இது தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மக்களின் பொது பிரச்சினையாகும். மார்ச் 24ம் திகதி உண்மையை அறிந்துகொள்ளும் சர்வதேச தினமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதிலும், அதற்கான உண்மையை நாள் உருவாகும் வரை எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருப்போம்.

Whether the law was enforced and the guilty brought to book with respect to all the disappearances, killings, rapes, child abuse, land disputes that took place until 2016 in Sri Lanka need to be the subject of wide and comprehensive discussion. At a time when solutions are sought from the power of political parties, it is a tragedy that lives subjected to such injustice warrant at best a single photograph in a newspaper.

Every year we see new calendars. This is common. It is as common as political parties employ power to hide the truth. It is a problem that is common to all, Sinhalese, Tamils and Muslims. There's a special date on the calendar, the International Day for the Right to the Truth. It falls on the 24th of March. Hope has been reduced to a matter of awaiting for the creation of a social climate that facilitates its commemoration.

අප රටේ නීතිය දැන් ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕන කම නිසා වූ නීතියක් බවට පත්ව තිබේ. වැරදි කරන්නා වැරදිකරු බවට හඳුනාගන්නත්, අපි ඔහුව සැක කරන්නේ සැකකරුවෙක් ලෙසයි. මේ විදියට කාලය නිකම්ම ගතවෙනවා. මේ හේතුව නිසා නීතිය ගැන අවිශ්වාසය ඇතිවෙනවා. වැරදි කරුවෙක් නීතිය ඉදිරියට ගෙනගියොත් සාකච්ඡා කරන්නේ ඔහු වැරදිකරුවෙක්ද නැත්ද යන්න තීරණය කිරීමටයි. එබැවින් නීතිය කියන්නේ ඇස්පිහදාන වැඩපිළිවෙලක් මිස වැරදිකරුවන්ට දඩුවම් දෙන ක්‍රියාදාමයක් නොවේ.

குற்றமிழைத்தலுக்கான நீதி என்றில்லாமல் கடமையின் நிமித்தம் வழங்கப்படுகின்ற நீதியாகவே எமது நாட்டின் நீதித் தன்மை காணப்படுகின்றது. குற்றமிழைத்தவர் குற்றவாளி என அடையாளப்படுத்தப்பட்டாலும் அவர் சந்தேகநபராகவே கருதப்பட்டு காலம் கடத்தப்படும் நிலை, இதன் காரணமாக நீதியின் நம்பகத் தன்மை சீர்குலைக்கப்படுகின்றது. குற்றவாளி நீதியின் முன் நிறுத்தப்பட்டாலும் சாட்சியங்களே நீதியினைத் தீர்மானிக்கின்றது. ஆக நீதி என்பது வெளி உலகத்தின் கண் துடைப்பாகவே அன்றி, குற்றவாளிகளுக்கான தண்டனையாக அது அமையப் பெறுவதில்லை.

The law in our country operates as if it is something that is operationalized with great reluctance. Although we recognize a wrongdoer as a wrongdoer, we suspect him for being a suspect. So time passes. Confidence in the law suffers. When a wrongdoer is taken before the law what is discussed is whether or not he is in fact a wrongdoer. The law, then, is a process of washing eyes and not one of punishing the guilty.

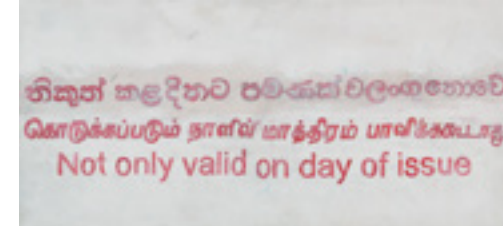
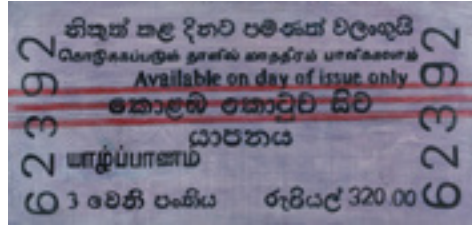
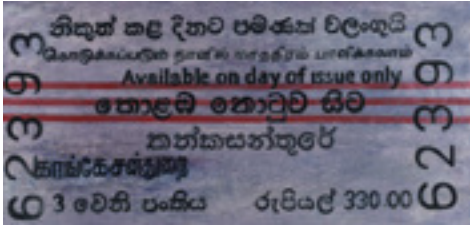
Krishnapriya Tharmakrishnar (Born in Jaffna, 1987)

Painter and Art Teacher, International School Manipay, Jaffna

Bachelor of Arts in Art and Design, University of Jaffna

Recent Exhibition- "Seven Conversations", Saskia Fernando Gallery, July 2015

Exhibited since 2013

යමක් සිදුවී අවසාන විය. එය මුළු සමාජයටම නව ප්‍රබෝධයක් වනවා මෙන්ම රටක දියුණුවේ ආරම්භය ලෙස ලිඛිතව සටහන් කළ හැකිය. දෝංකාර දුන් විශාල ශබ්දයක් නිහඬියාවක් බවට පත් වූ විටක එහි ප්‍රතිඵලය අත් නොවින්දකුට හඳුනා ගත නොහැකිය. එය සිදු වූ ප්‍රදේශයට හෝ එම රටට අයත් කිසිවෙකුට එහි සුන්දර නිහඬියාව සුන්දර ලෙස විඳිය නොහැකිය.

නිදහසේ ගමන් ගන්නා දුම්රියක් සිය ගමන් වාරය අවලංගු කර දැමීමට සිදුවන්නාක් මෙන්ම ගමන් ගන්නා දුම්රියට සිය ගමනාන්තය කරා ලගා වීම අවිනිශ්චිත විය හැකිය. මාගේ කලා කාතියේ ආරම්භය සහ අවසානය එයයි. දුම්රියේ පීලි දෙක මෙන් දුරස්ථ සිටින ජාතීන් දෙකක් එකට එකතු කර එකම මැදිරියක් තුළ රැගෙන යාමේ මහඟු කාර්යභාරයක් දුම්රිය තුළින් සිදුවනවා මෙන්ම ඔවුනොවුන් අතර සබඳතා ගොඩනගනවා සොදුරු තෝරාගන්නකි. අවලංගු කරනු ලැබූ දුම්රිය වාර සහ ගමනාන්තයට ලගා වීමට නොහැකි වූ දුම්රිය ගමන් වාර ඉතිහාසයට එකතු වී ඇත. නමුත් එහි දුර්විපාක ඉතිහාසයට එකතු වී නැත. එය භුක්ති විඳින්නන් තවමත් නිහඬව බලා සිටී. මා හා ඔබද එයට අයත්ය. ඔබට හා මට නිහඬව බලා සිටින්නට සිදුවන්නේ එය සිදු කළ දිනට පමණක් වලංගු වන නිසාය.

ඉன்று நடந்து முடிந்துவிட்டது. அது முழு சமூகத்திற்கும் புதிய சக்தியை கொடுப்பது போன்று நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு ஆரம்பம் என எழுத்து மூலம் அறிவிக்கலாம். பாரிய சத்தத்தை கேட்காதவருக்கு அதனை அனுபவிக்க முடியாது. அப்பகுதியை சேர்ந்தவருக்கோ, நாட்டை சேர்ந்தவருக்கோ அதன் சத்தத்தை கேட்க முடியாமல் போகலாம்.

சுதந்திரமாக பயணிக்கும் புகையிரதம் தமது பயணத்தை இரத்து செய்வது போன்று, பயணிக்கும் புகையிரதமும் தமது பயணத்தை சென்றடைவது சாத்தியமற்றதாகும். எனது கலையின் ஆரம்பமும் முடிவும் அவ்வாறானதே. புகையிரத தண்டவாளம் போன்று பிரிந்திருக்கும் இரண்டு இனங்களை ஒன்றாக்கும் புகையிரத பெட்டி போன்று அவர்களிடையே உறவினை ஏற்படுத்த வேண்டும். இரத்து செய்யப்பட்ட மற்றும் இலக்கை நோக்கி பயணிக்காத புகையிரதங்கள் கூட புகையிரத வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. எனினும் அதன் துர்ப்பாக்கியங்கள் வரலாற்றில் இடம்பெறவில்லை. அதனை அனுபவிப்பவர்கள் இன்றும் அமைதியாகவே உள்ளனர். நீங்களும் நானும் அதில் அடங்குகின்றோம்.

Something happened. It can be marked as something associated with the beginning of the country's development and something that re-invigorates an entire society. It is not something that would be recognized by those who do not experience the silence that follows a massive explosion. Those who live in the place or country where such an explosion takes place cannot delight in the sweet silence that ensues.

The beginning and end of my painting is this: like a train whose turn has been scrapped, like a train that may or may not reach its destination. A train provides a common ground where two communities that run on parallel lines can meet. It is a profound service provided by a train and at once is also a fine place for people to connect with one another. The train whose turn has been scrapped and the number of trains that never reached destination have all become history. Their ill-effects however are with us. We all suffer the consequences. We all watch in silence because it is a fact that is valid only to the moment it happened.

Dehigahawatta Gamage Pathum Nimesh (Born in Elpitiya, 1987)

Painter

Fine Arts Course Conducted by Vibhavi Academy of Fine Arts (VAFA)

Landscaping Design Course in Peradeniya Botanical Garden.

Participated in VAFA group exhibitions since 2007

මමේ පියා කවුද? ඔහු සිටින්නේ කොහෙද? යන ප්‍රශ්නවලට මා පුංචි කාලයේ සිටම මුහුණ දීමට කැමති වුණේ නැහැ. මෙබඳු ප්‍රශ්න මගෙන් අසා නොසිටිනු ඇතැයි මම අපේක්ෂා කරමි. මාගේ පියා 1993 දී නාදුනන තුවක්කු කරුවන් විසින් නින්දේ සිටියදී ඝාතනය කිරීම පිළිබඳ දුක්බර සිද්ධිය මම මිනිස්සුන්ට කියන්නට නොකැමැත්තෙමි. නමුත් මෙවැනි සිද්ධීන් 2013 දී 'විලාපය', 'පහන්' යන චිත්‍රමාලාවන් නිර්මාණය කිරීමට හේතු වුණා.

සියලු දෙනා සමානය යන පදය දැන් වචනයක් පමණයි.

මෙවැනි වැරදි වැඩ කලේ කවුද? අද ඔවුන් කොහෙද? පීඩාවට පත් වූ මාගේ පවුල ඇතුලු අනිත් පවුල් වලට තිබෙන විසඳුම මොකදද යන ප්‍රශ්න මගේ මේ නිර්මාණයේ අන්තර්ගතව තිබේ.

Pakkiyarajah Pushpakanthan (Born in Batticaloa, 1989)

Painter and Temporary Lecturer, University of Jaffna

Bachelor of Fine Arts in Art and Design, University of Jaffna

Recent Exhibition- "Shadow Scenes" Third Colomboscope, August 2015

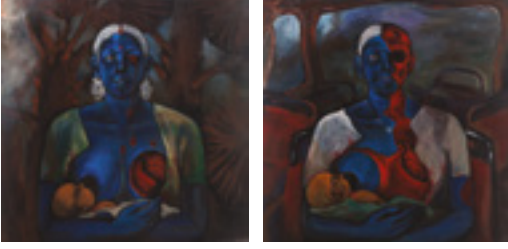
Exhibited since 2007

Who is your father? Where is your father? போன்ற கேள்விகள் சிறு வயது முதல் இன்று வரை கேட்க முற்படும் தருணங்களுக்கு நான் முகம் கொடுக்க விரும்புவதில்லை. இத்தகைய கேள்விகள் என்னை நோக்கி யாரும் கேட்டு விடக்கூடாது என்றும் எதிர்பார்ப்பதுண்டு. என்னுடைய தந்தை 1993 களில் இனந்தெரியாத ஆயுததாரிகளினால் நள்ளிரவில் உறக்கத்தின் போது படு கொலை செய்யப்பட்டவர் என்ற துயரக் கதைவாய் வழி பகிர்வதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. எனினும் படைப்புக்களின் ஊடாகவெளிப்படுத்துதலில் இருந்த ஆர்வம் Scream Series, Lamp Series போன்ற தொடர்கள் 2013களில் உருவாக ஏதுவானது.

சமத்துவம் என்னும் பதம் கருத்தளவில் மாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சமூகத்தில் அதன் குறியீட்டு வடிவமான முக்கோணத்தை விமர்சிக்க வேண்டிய தேவையின் அடிப்படையில் இங்கு முக்கோணச் சட்டகத்தின் ஊடாக அந்த சம்பவத்தை கூற விரும்புகிறேன்.

இத்தகை வன் செயல்கள் புரிந்தோர் யாவர்? அவர்கள் இன்று எங்கே? பாதிக்கப்பட்ட எங்கள் குடும்பம் மற்றும் ஏனைய குடும்பங்களுக்கான நிலைமாற்று தீர்வுகள் யாது ? போன்ற கேள்விகளை தொடுப்பதாக எனது படைப்பு அமையப் பெற்றிருக்கிறது.

Who is your father? Where is he? These are the kinds of questions I disliked most as I was growing up. I hope such questions would never be put to me. I do not wish to relate the sad story of my father being murdered in his sleep by unidentified gunmen. All of that I expressed through the 'Scream' and 'Lamp' series in 2013. 'Everyone is equal' is nothing but a set of words arranged in a particular order. But who did these vile acts? Where are they now? What is the relief for my family and other families that suffered such tragedies? These are the questions embedded in my painting.

யுத்தத்திற்கு பின்னர் எனது மனதை பாதித்த இரண்டு விடயங்களை நான் ஓவியமாக தீட்ட எண்ணினேன். தற்கொலை குண்டுதாரி ஒருவரின் வாக்குமூலம் மற்றும் எனது தமிழ் நண்பர் ஒருவர் எதிர்நோக்கிய அனுபவமே அதுவாகும். அதிலுள்ள ஒற்றுமை மற்றும் வன்முறை என்னை பாதித்தது.

முதல் நிகழ்வு புலி உறுப்பினரால் பஸ் வண்டியில் குண்டை வைத்துவிட்டு அவர் பின் ஆசனத்தில் தாய் ஒருவர் பிள்ளைகளுக்கு பால் கொடுப்பதை கண்ணுற்றுள்ளார். குண்டு வெடித்த பின்னர் அவர்களுக்கு என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை அறியும் பொருட்டு அவ்விடத்திற்கு வந்தவருக்கு, மழலையின் உடல் தாயின் அருகில் இருப்பதை கண்டுள்ளார்.

இரண்டாவது நிகழ்வு எனது தமிழ் நண்பன் பெற்ற அனுபவத்தை தீட்டியுள்ளேன். யுத்தம் நடைபெற்ற காலத்தில் துப்பாக்கி பிரயோகத்திற்கு சிக்கிய இளம் தாய் ஒருவர் தொடர்பானது. துப்பாக்கி பிரயோகத்திற்கு உள்ள தாயிடமிருந்து பால் குடித்துக்கொண்டிருக்கும் குழந்தையினுடையது. இரண்டும் ஒற்றுமை கொண்டது. தாய் அன்புக்கு, மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல். தாய் பாசத்திற்கு தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்படுமாயின் அது மனித நேயத்திற்கு மேற்கொள்ளப்படும் தாக்குதல் ஆகும். வன்முறையின் உச்சகட்ட அடையாளமாகும்.

My painting is inspired by two incidents that struck me deeply in the aftermath of the war. The first is a confession by someone who set off a bomb and the second is the experience of one of my Tamil friends. The similarities and the intense violence shook me.

In the first depiction I draw from incidents associated with a bomb attack on a bus. Apparently the bomber had noticed a young mother breast feeding her child in the seat behind him even as he was holding the bomb. After the explosion he had wanted to see what had happened. He had described how he saw the dead baby with the breast of its mother still in its mouth. The breast was of course no longer attached to the body of the woman.

The second draws from a story related by a Tamil friend, who spoke about a young mother caught in the middle of a gun fight. Again a child feeding at its mother's breasts. Again, victims of an attack they were not a part of. I was shaken by the inhumanity of it all, and the attack on that most sacred thing called motherhood. It marked the crossing of that last line marking the limits of humanity.

The second draws from a story related by a Tamil friend, who spoke about a young mother caught in the middle of a gun fight. Again a child feeding at its mother's breasts. Again, victims of an attack they were not a part of. I was shaken by the inhumanity of it all, and the attack on that most sacred thing called motherhood. It marked the crossing of that last line marking the limits of humanity.

The second draws from a story related by a Tamil friend, who spoke about a young mother caught in the middle of a gun fight. Again a child feeding at its mother's breasts. Again, victims of an attack they were not a part of. I was shaken by the inhumanity of it all, and the attack on that most sacred thing called motherhood. It marked the crossing of that last line marking the limits of humanity.

K.A. Malika Sanjeevani (Born in Kosgama, 1984)

Painter and Art Teacher, Dharmapala Collage, Kottawa

Bachelor of Visual Arts in Painting, University of Visual & Performing Arts

Recent Exhibition- "Prisoner" an Exhibition of Visual Arts, February 2016,

Exhibited since 2011

யூடிஃஸே அலசன் ஸாஸேஜீ அன்ஹிஃஸுலு
 னை கான்தா யூடி ஃபர்ஹுலன் ஸஹ அஹிஃஸக
 கான்தாவன் ஓதாமன் திந்தெ லேச ஸ்ரீ லஃகா
 ஹ்மூலுவி விஃபன் ஸ்ரீஹ்ஸ கர்ன லே. ஸாமாந்ய
 ஸ்நாவ ஸஹ டேமலே ஸஃபன் கர்லன் திர்லஃஹு
 கஃப ஸாநநய கர்ன லே. மஹகஜீ ஸ்ரீ ஸ்ஹ்
 வார்ஹா விஹுஃப ஹுலன் மேய ஸநாஃபி. மே
 ஸ்ரீஹ்ஸ விஃஃஹி மஹ டேலாஃ ஃபீலி ஸ்ரீஹ்
 ஸஹ்ஹி ஸ்ரீ ஸாஹ்ஹி ஸ்ரீஹி ஸா ஸமாதி.
 யூடிஃஸ ஸஃபன் ஸந்ந கஹ்ஹன் யூடிஃஸ ஓவர்
 ஸநாஃப ஸஃஃஃஃ ஸாந்யந்நர் ஸ்ரீஹி ஸ்ரீஹி
 டேலாஃ கர்ஹ லே. மஹ திர்லஃஹி
 'ஹாந்ஹகயா' ஸந நஹ ஸஹ்ஹன் ஸ்ரீஹி.

நடந்து முடிந்த இறுதி யுத்தத்தில் கைது செய்யப்பட்ட
 சரணடைந்த பெண் போராளிகளையும் அப்பாவிப்
 பெண்களையும் மோசமாக பாலியல் வல்லுறவுக்கு
 உட்படுத்தியது இலங்கை இராணுவம் என்பது கண்
 கூடு. ஒரு பெண்ணை பல இராணுவம் சேர்ந்து
 பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல்
 பெண்மையை இழிவு படுத்திய ஈனச் செயல்களால்
 தமது காமப் பசியை தீர்த்துள்ளார்கள். அது
 மட்டுமல்லாது சரணடைந்த பொதுமக்களையும் தமிழ்
 போராளிகளையும் பாரபட்சமின்றி நிர்வாணமாக்கி
 முட்டுக்காலிட வைத்து சுட்டுக் கொன்றொழித்த
 சம்பவங்களும் வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

Female combatants captured during the last stage
 of the war as well as innocent women were raped
 by the Sri Lankan army. Combatants as well as
 civilians were stripped naked and killed. This
 has been proven by documentaries put together
 in recent times. Inquiring into such things is like
 looking for something in broad daylight using a
 torch. Even before the war began and even after
 it was over it is the international forces that are
 engaged in important matters. This is why I call
 my creation the 'Outsider'.

அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட ஆவணத்
 திரைப்படங்களின் மூலம் மனித இனத்தை தலைகுனியச்
 செய்கிறது. இது குறித்தான விசாரணைகள் பட்டப்
 பகலில் Torchlight அடித்து ஏதோ ஒரு பொருளைத்
 தோடுவது போன்றுள்ளது. இவ் யுத்தம் ஆரம்பிக்கும்
 முன்னரும் யுத்தத்தின் முடிவிலும் தற்போதும் கூட
 சர்வதேச சக்திகளே முக்கிய பங்குவகிக்கின்றது.
 இதன் காரணத்தால் எனது படைப்புக்கு அந்தியன் The
 Stranger எனத் தலைப்பிடுகின்றேன்.

Nallaiah Savesan (Born in Ampara, 1989)

Painter and Film Director

Bachelor of Fine Arts in Art and Design, University of Jaffna

Recent Exhibition- "Seven Conversations", Saskia Fernando Gallery, July 2015

Exhibited since 2013

ජාතීන් දෙකක් ලෙස වසර ගණනාවක් පුරා
මුහුණ දුන් දරුණු යුධ வாவரணய තුල මිනිසුන්
ලෙස ලද අනිශයෙන් අමිහිරි අත්දැකීම් ප්‍රමාණය
ගණනය කළ නොහැක. කෙසේ වුවත් මියගියේද
අතුරුදහන් වූයේද ආබාධිත වූයේද මිනිසුන්මය.
ඒ වෙනුවෙන් කඳුළු සැලුවේද මිනිසුන්මය.
මේ අය වෙනුවෙන් වගකිවයුත්තේ කවුරුන්ද?
යන්න මාගේ සිතුවමින් ප්‍රශ්න කෙරේ. පොළවට
දිරාපත් වන මස්ටාබා සහ වල් වැදී ඇති නීතියට
ඒ වෙනුවෙන් කළහැකි සාධාරණත්වයක් තිබේද
යන්න ප්‍රශ්න කරන අතර සිතුවමේ ඉරිතැලෙන
පොළවෙන් මතුවන පැලෑටි වලට ජීවත්වන්නට
අවැසි සමාජයක් උරුම කළ යුතු ය.

இரண்டு இனங்கள் பல வருடங்களாக எதிர்கொண்ட
யுத்தம் காரணமாக மக்களிடையே ஏற்பட்ட
கசப்பான அனுபவத்தை பகிர்ந்துகொள்ள முடியாது.
உயிரிழந்தவர்கள், காணாமல்போனவர்கள்,
ஊனமடைந்தவர்கள் மனிதர்களே ஆவர். அதற்காக
கண்ணீர் சிந்தியதும் மனிதர்களே. அவர்களுக்காக
பொறுப்பு கூற வேண்டியவர்கள் யார்? என்பதே
எனது ஓவியம் கேட்கும் கேள்வியாகும். பின்னணியில்
நிலத்திற்கு உக்கும் மஸ்டாபாபூ மற்றும் காடு போன்று
காட்சிதரும் சட்டம் அதற்காக செய்தது என்ன? என்ற
கேள்வியை கேட்கின்றது. நிலத்திலிருந்து வெளிவரும்
செடிகள் வாழ்பவர்களுக்கு எத்தகைய தாக்கத்தை
ஏற்படுத்தும்.

It is impossible to ascertain in numerical terms
the immense and horrifying experiences suffered
by people who had to face a terrible war that
lasted many years. Those who died, were
maimed, were disappeared were human beings.
Those who wept were also human beings. Who
was responsible? That's the question I raise in
this painting. Is there any justice that decrepit
laws and "Mastaba" decaying into the earth in
the background can yield? This is my question.
The earth of the radiating cracks depicted in the
painting must yield some life, I contend.

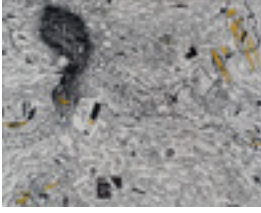
Nirosha Wanigasuriya (Born in Pugoda, 1984)

Painter and Art Teacher, Palpita MH Vidyalaya

Bachelor of Visual Arts in Painting, University of Visual & Performing Arts

Recent Exhibition- "Prisoners" an Exhibition of Visual Arts, February 2016,

Exhibited since 2011

யுத்த காலத்தில் இடம்பெயர்வு என்பதும், வாழ்வின் நிலையாமையின் நீட்சியென்பதுவும் தொடர்ந்து இடம்பெறும் ஒரு இயற்கையல்லாத அனர்த்தமாகும். யுத்தம் நடக்கும்போது இடம்பெயருவோம். பதுங்கு குழிகளை காவ முடியாது. அந்நேரம் எமக்கு வீதியோர வாய்க்கால்கள், விளைநில வரம்புகள், கட்டடங்கள், வாகனங்கள் பதுங்குக் குழிகளாக மாறி எம்மைப் பாதுகாத்திருக்கின்றன. இறுதிக் கட்ட யுத்தத்தில் முள்ளிவாய்க்காலில் பதுங்குக் குழிகளைக் கொண்ட நெருக்கமான தற்பாள் கொட்டகைகளை அமைத்திருந்தோம். அதன் மீது செல்கள் வந்து விழ தற்பாள் கொட்டகைகள் புதைகுழிகளானதுமுண்டு. முள்ளிவாய்க்கால் கடற்கரைப் பகுதியில் எமது உறவுகளின் கூறைச் சேலைகளைப் பையாகத் தைத்து பதுங்கு குழிகளுக்காகப் பயன்படுத்தினோம். எனது இந்தப் படைப்புக்கள் யுத்த காலத்தில் எமைப் பாதுகாக்க உதவிய பதுங்குக் குழியின் சிலுவைப்பாடுகளைப் பற்றியே பேசுகின்றது. எனது படைப்புகள் யுத்தம் பற்றிப் பேசினாலும் அதனாடாக இனியும் ஒரு கொடிய யுத்தம் வேண்டாம் என்பதையே உணர்த்துகின்றது.

யுத்த காலத்தில் இடம்பெயர்வு என்பதும், வாழ்வின் நிலையாமையின் நீட்சியென்பதுவும் தொடர்ந்து இடம்பெறும் ஒரு இயற்கையல்லாத அனர்த்தமாகும். யுத்தம் நடக்கும்போது இடம்பெயருவோம். பதுங்கு குழிகளை காவ முடியாது. அந்நேரம் எமக்கு வீதியோர வாய்க்கால்கள், விளைநில வரம்புகள், கட்டடங்கள், வாகனங்கள் பதுங்குக் குழிகளாக மாறி எம்மைப் பாதுகாத்திருக்கின்றன. இறுதிக் கட்ட யுத்தத்தில் முள்ளிவாய்க்காலில் பதுங்குக் குழிகளைக் கொண்ட நெருக்கமான தற்பாள் கொட்டகைகளை அமைத்திருந்தோம். அதன் மீது செல்கள் வந்து விழ தற்பாள் கொட்டகைகள் புதைகுழிகளானதுமுண்டு. முள்ளிவாய்க்கால் கடற்கரைப் பகுதியில் எமது உறவுகளின் கூறைச் சேலைகளைப் பையாகத் தைத்து பதுங்கு குழிகளுக்காகப் பயன்படுத்தினோம். எனது இந்தப் படைப்புக்கள் யுத்த காலத்தில் எமைப் பாதுகாக்க உதவிய பதுங்குக் குழியின் சிலுவைப்பாடுகளைப் பற்றியே பேசுகின்றது. எனது படைப்புகள் யுத்தம் பற்றிப் பேசினாலும் அதனாடாக இனியும் ஒரு கொடிய யுத்தம் வேண்டாம் என்பதையே உணர்த்துகின்றது.

In times of war displacement is temporary. During such times our lives were sustained and indeed saved by trees and buildings. So whenever we were displaced we built bunkers. There were many times when the only bunker available was the sari of one of our female relatives. It was not just family that perished in these bunkers. Our hopes and dreams also died there. Now all that's gone. The war is over. Now our nation moves forward. We do not need such a war ever again.

Maryathevathas Vijitharan (Born in Kilinochchi, 1985)

Painter and Temporary Instructor Art and Design, Department of Dance, University of Jaffna

Bachelor of Fine Arts in Art and Design, University of Jaffna

Recent Exhibition- "Seven Conversations", Saskia Fernando Gallery, July 2015

Exhibited since 2003 a

අද අප අතර ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකාවේ මනුෂ්‍යත්වය ගැන සියලු දෙනාටම අමතක නොවන සිද්ධිය. මෙයට හේතුව ලෙස පැහැරගැනීම් සහ ඝාතනය කිරීම් ඇතුළු සිද්ධීන් සඳහන් කරන්න පුළුවන්. එමෙන්ම යුද්ධයද තවත් හේතුවකි. පීඩාවට පත් නොවූ අයෙකුට මෙය සාමාන්‍ය පුවතක් පමණි. නමුත් මේ තුළින් පීඩාවට පත් වූ කෙනෙකුට එය ජීවිතාන්තය දක්වා ගිනේ තියෙන වේදනාවකි. මමත් එවැනි අයෙකිමි. මාගේ මෙම නිර්මාණය එයට සමාන දෙයකි. ජීවිතයක් කියන්නේ පරම්පරා කීපයක ආරම්භයක්ය. ජීවිතයක් යනු පරම්පරාවක් විනාශ කිරීමට සමානය. පැහැරගැනීමට ලක්වූ කෙනෙක් පවා එවැනිම පුද්ගලයෙක්ය. මෙයට වගකිව යුත්තේ බලයේ සිටින්නෝය. එම නිසා මාගේ චිත්‍රයේ කලලයක් උඩ සපන්තු අඩියක් මා සඳහන් කර තිබෙන්නේ එබැවිනි. කලලය වටේටම පැහැර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් පුවත් මා අලවා ඇත. මේ පිළිබඳව අද වෙනතරුත් කතා කරන්නේ මාධ්‍යය පමණක්ය.

Markkandu Manokar (Born in Chavakachcheri, 1979)

Sculptor and Lecturer, University of Jaffna

Master of Fine Arts in Sculpture, School of Fine Arts & Communication, University of Hyderabad, India;

Bachelor of Fine Arts, University of Jaffna

Recent Exhibition- Exhibited Sculptures in “Shrishti Art Gallery” India and at the School of Fine Arts, University of Hyderabad, India, 2013

Exhibited Since 2007

இலங்கையில் மனித நேயம் தொடர்பாகச் சிந்திக்கும் அனைவரது மனங்களிலும் இன்று மறக்க முடியாத துன்பியல் நிகழ்வுகள் ஊடாகக் கொண்டிருக்கிறது. காணாமல் போகச் செய்யப்படல், நீதிக்குப் புறம்பான படுகொலைகள் என பலதைச் சொல்லலாம். காரணம், நாட்டில் இடம் பெற்ற கசப்பான யுத்தம். குறிப்பிட்ட தாக்கத்திற்கு உட்படாதவர்களுக்கு இது வெறும் செய்தியாக மட்டுமே அமையும். மாறாக பாதிப்பிற்கு உட்பட்டவர்கள் வாழ் நாள் முழுவதும் வேதனையும், துன்பமும் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளது. நானும் இப்படியான அனுபவத்தினைப் விருப்பம் இன்றிப் பெற்றுக் கொண்டவன்.

இப் படைப்பும் இக் கருத்தினை வெளிப்படுத்துவதாகக் அமையப்பெற்றுள்ளது. ஓர் உயிர் என்பது பல சந்ததிகளை உருவாக்கும் ஆரம்பம் ஆகும். அவ்வாறான உயிர் இல்லாமல் போகச் செய்யப்படுமாயின் அவ் உயிர் மூலம் உருவாக்கப்பட வேண்டிய சந்ததியே அழிக்கப்படுகின்றது. எனவே இப் படைப்பிலும் ஓர் கருவில் இருந்து பெட்டி அகற்றப்பட்ட மனித உருவங்கள் காணாமல் போகச் செய்யப்பட்டவர்களை குறிப்பிடுகின்றது. இதற்கு பொறுப்பானவர்கள் அதிகார வர்க்கத்தினர். இதனைச் சித்திரிக்கவே இங்கு உள்ள கருவின் மேல் பதிந்துள்ள பாதணி அடையாளம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இதனைச் சுற்றி காணாமல் போகச் செய்யப்பட்டோர் தொடர்பான செய்திகளைக் கொண் பத்திரிகைச் செய்தித் தாள்கள் ஒட்டப்பட்டுள்ளது. இன்று வரை காணாமல் போகச் செய்யப்பட்டோர் தொடர்பாக உன்னிப்பாகப் பேசுவது ஊடகங்கள் மட்டுமே ஆகும்.

We have before us unforgettable incidents that bring to focus the issues related to humanity. We can cite, for example, many cases of abductions and killings as well as other serious crimes. The war is another gruesome dimension. The horror is so common and yet for those who are not victims, the commonality acts as a kind of blind. However, for victim, it could be a deep wound that refuses to heal throughout an entire lifetime. I am such a victim. My painting reflects this. A life can be seen as the beginning of several generations. Taking a life amounts, then, to destroying a generation. A person who has been abducted also suffers similarly. Those in power are to blame. This is why my painting depicts a boot on a womb. What surrounds this central element is a collection of news items related to abductions. Until today, only the media speaks of such things.

මෙම මූර්තියෙන් දැක්වෙන්නේ ලංකාවේ කාන්තාවන්ට විරුද්ධව සිදුවන අපරාධ පිළිබඳව නීතිය ක්‍රියාත්මක නොවීම සම්බන්ධවයි. නීති අංශයේ තිබෙන අක්‍රමිකතා, කාන්තාවන්ට විරුද්ධව සිදුවන ක්‍රියාවන් ආදිය මෙම මූර්තිය හැඳීමට පදනම් විය. කාන්තාවන්ට යුක්තිය ලබාදීමට හෝ කිසිම අයුරකින් දේශපාලන විසඳුමක් හෝ වෙනත් කිසිදු ක්‍රියාමාර්ගයක් හෝ ගෙන නැත. එය සනාථ කිරීමට කාන්තාව නිර්වස්ත්‍රව සිටී. යකඩ කම්බියක් තුළින් පෙත්වීමට අදහස් කරන්නේ මෙවැනි ක්‍රියා කරන්නන්ට යකඩ අත් වලින් සිර කළ යුතුය යන බවයි. මේ බව ඊළඟ පරපුරද දැනගත යුතුයි.

இலங்கை மக்கள் பெண்களுக்கு எதிரான வன் முறைகள் தொடர்பாக நீதி துறையின் பால் கொண்டுள்ள அதிருப்தியை விளக்கும் வகையில் இச்சிற்பம் அமைந்துள்ளது.

எமது நீதித் துறையில் உள்ள பக்கச் சார்பு, ஊழல், பெண்களுக்கு எதிரான அடக்கு முறை மற்றும் அவற்றிற்கு எதிரான அசமந்தப் போக்கு, சமவுரிமை மீறல் என்பவற்றால் ஏற்பட்ட பாதிப்பின் பிரதிபலிப்பே இந்த சிலை வடிவமைப்பதற்கான முக்கிய உந்து சக்தியாக அமைந்தது. பெண்களுக்கு உரிய நீதியை பெற்று கொடுக்க எந்த ஒரு அரசியல் தீர்வுகளும் இதுவரையில் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. இலங்கையின் நீதித் துறையானது நடு நிலையானதாகவோ நம்பகமாகவோ இல்லை. அதை விளக்கும் முகமாக சிற்பத்தில் தராசின் தட்டை சமனற்ற நிலை மூலம் காட்டியுள்ளேன். பெண்களுக்கு எதிரான அடக்கு முறைகளில் இருந்து மீளமுடியாத சூழலையே உருகிய நிலையிலுள்ள நிர்வாணமான பெண் உடல் மூலம் விளக்கியுள்ளேன்.

இரும்புக் கம்பி மூலம் இலங்கையை காட்டியுள்ளமைக்கான காரணம் இவ்வாறான ஈனச் செயல்களைச் செய்பவர்கள் இரும்புக் கரம் கொண்டு (சிறைச்சாலை) படுத்தப்படல் வேண்டும். இதை அடுத்த சந்ததியினரும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக உலோகத்தில் வடிவமைத்துள்ளேன்.

This painting discusses the issue of the law not being enforced when it comes to crimes perpetrated against women. The painting is in fact inspired by how the law operates against women. There are no political solutions nor any other mechanism to deliver justice to women. This is why I have painted a naked woman. This is why she is framed by a barbed wire.

The perpetrators should be gripped by iron hands. That's what I attempt to convey. It is something that even the next generation should learn.

Sarmala Shandrathasan (Born in Tellipalai, Jaffna, 1988)

Painter and Visiting Lecturer, University of Jaffna

Bachelor of Fine Arts in Art and Design, University of Jaffna

Recent Exhibition- Solo Art Exhibition titled “Kalaithuthu Kalamutram” Art Gallery in Jaffna, 2015

Exhibited since 2004

The exhibition is curated by Chandraguptha Thenuwara, Dr. T. Shanathanan, Udaya Hewawasam and Kingsley Gunatillake.

Experts on transitional justice and reconciliation selected art work for the production of posters. The experts include Dr. Paikiasothy Saravanamuttu, Ambika Satkunanathan, Mirak Raheem and T.P.G. Amarajeewa.

The organisers appreciate the support by Shyama Jeyawardene & Radika Lawrance of VAFA in assisting with logistics for the workshop and exhibition, S. Sivagurunathan and Shantha Kumar for translations at the workshop; Asanka Jayasinghe, Ayesha Dharmathilake, Kamalendran and Ravi Deepal for assisting set up the exhibition and CPA staff for assisting in organizing the exhibition and related activities.

The images, text and recordings from the exhibition will be available at www.tjsrilanka.org a website supported by the Centre for Policy Alternatives (CPA).

